

RASTOR

računovodstvo, d.o.o.

Pod Hruševco 42, 1360 Vrhnika,

info@rastor.si,
tel.: 01/755 79 80,
fax: 01/755 79 81

ASTOP

Agencija za Svetovanje,
d.o.o., Slovenija Izterjavo, Posredovanje

Janez PONGRAC - GSM: 00386 41 630 252

Dunajska cesta 156 - 1000 LJUBLJANA - SLOVENIJA
Tel.: 00386 1 588 14 70 - Fax.: 00386 1 588 14 71
e-mail: pongrac@astop.si

BAR
METAL

bar-metal: barvna metalurgija
proizvodnja, trgovina in inženiring d.o.o.
6310 Izola, Polje 9d - Slovenija
tel. trgovina 05/662-63-42
e-mail: barmetal@krajnik.si
http://www.barmetal.si

URNIK
ponedeljek - petek
8.00 - 16.00
sobota
8.00 - 12.00

ELEKTROSTATIČNO PRAŠNO BARVANJE KOVIN

EXCENTER

ROBERT ZORKO s.p.
KOVINSKA GALANTERIJA
HRASTJE 52m, 4000 Kranj
Tel.: 04/235 85 35
Gsm.: 041/390-323
WWW: EXCENTER.INFO

TOČKOVNI SNEGOLOVI ZA VSE VRSTE KRITIN

CLAAS

KOROTAN d.o.o.

Struževo 20, 4000 Kranj
www.korotan-kranj.si
Tel: +386 (0) 4 20 24 235
+386 (0) 4 20 24 237
Fax: +386 (0) 4 23 68 711
E-mail: info@korotan-kranj.si

studio a

vaše majice spremenimo v mojstrovine

sitotisk studio a | anita dakskofler ahačič | verdnikova 6 | 4270 jesenice
www.studioa.si | anita@studioa.si | leon@studioa.si | 04 5862 021 | 041 632 006

HOTENJKA

LEPILA, BARVE, PARKETI d.o.o.

Prodaja parketa, svetovanje in montaža

Tržaška cesta 513 b, 1351 Brezovica pri Ljubljani
tel.: +386 1 365 76 56, fax.: +386 1 365 76 57
e-mail: info@hotenjka.si, http://www.hotenjka.si

cangura.com

Da lahko pomagamo otrokom širom Slovenije nam ob strani stojijo številna dobra podjetja. V Dobrih novicah z njihovimi oglasi predstavljamo tista, ki so se na takšen način odločila sodelovati z nami. Ter seveda tudi na takšen način sporočiti, da jim ni mar za sočloveka, še posebej ne, če je potrebno priskočiti na pomoč otrokom.

Markelj & Co.

Računovodske storitve in svetovanje, d.o.o.
Tacenska 20, 1000 Ljubljana

Tel.: 01/515-82-70, 515-82-75
Fax: 01/505-75-45
GSM: 040/219-140

info@markelj-co.si
www.markelj-co.si

REING d.o.o. Koper
RAČUNOVODSKI INŽENIRING
DAVČNO SVETOVANJE

RE-ING d.o.o. KOPER

Ankaranska cesta 007
6000 Koper

Tel.: 05/611 30 14
Fax: 05/611 30 15

e-mail: re-ing@siol.net
web: www.re-ing.si

OBENAUF
Strebe in fasade

SPECIALIZIRANA TRGOVINA
ZA STREŠNE KRITINE

OBEN-AUF d.o.o.,
Šlandrova 4c, Ljubljana-Črnuče
T: 01/561 32 39
F: 01/537 14 36
G: 031/891 321
W: www.obenauf.si
W: www.obenaufarhitektura.si

PE Maribor:
Tržaška cesta 23
T: 02/613 01 00
F: 02/613 01 01

Šolski hotel Astoria, Prešernova 44, 4260 Bled
t: +386 4 579 44 00
www.hotelastoria-bled.si
astoria@vgs-bled.si

Šolski hotel Astoria
Grajska restavracija

P Z R

Varnost in zdravje pri delu
Požarni inženiring

PZR - Požarna zaščita Radovljica, d.o.o.

Gorenjska cesta 31, 4240 Radovljica
tel., fax. +386 (0)4 531 49 60 . 041 541 183

VRHUNSKI FRIZERSKI STUDIO
T: +386 41 790 819 e-mail: elvirstyle@gmail.com
Web: www.elvirstyle.com

ODPRTO:
P, T, Č, P
08.00-13.00
in
14.00 - 19.00
Sob.
09.00 - 14.00

VRHUNSKÉ STORITVE
= **PRIMERNA CENA**

SVETOVANJE,
PODALŽEVANJE LAS,
SVEČANE PRIČESKE,
PRODAJA VRHUNSKÉ
LASNE KOZMETIKE

Kranjska cesta 25, 4240 Radovljica,
pri trgovskem centru SPAR in
Osnovni šoli A.T. Linhart

CFC KRIŽARJENJA

Prvi in največji ponudnik križarjenj v Sloveniji
www.krizarjenje.si
T: 01 530 9 530
T: 05 671 0 777
E: info@cruise-ferry-center.com

Križarjenja za vsak žep

**MAJHNO DOBRO DELO
PREKOSI VELIKE BESEDE**

KAKO MALO JE POTREBNO, ...

Maskota želvica in slogan: »Kako malo je potrebno, da se življenje obrne na bolje,« ponazarjata bit našega delovana. Želvica, ki obleži na hrbtu, je prav tako nemočna kot neboljen otrok, ki zaradi drugačnosti potrebuje pomoč. Smiselnost delovanja dobrodelnih organizacij ni v tem, da samo dajemo in s tem pomoči

potrebnega napravijo odvisnega od pomoči. Zavod VID pokaže otrokom, ki so omejeni v gibanju in izražanju, kako se zopet vključijo nazaj v okolje, igro, izobraževalne procese in ostale aktivnosti. Otrok, ki dobi računalnik, spet lahko piše in se uči, s pomočjo invalidskega vozička ima možnost raziskovati svet in se družiti z vrstniki... Postane manj odvisen in naenkrat se mu življenje obrne na bolje.

KOMU POMAGAMO?

Otrokom in mladostnikom iz vse Slovenije. Delujemo po celotnem slovenskem prostoru, kar pomeni, da ne postavljamo pogojev, od kod je otrok ali kakšno je njegovo obolenje. Od 1993 leta dalje, ko se je začel projekt pomoči otrokom se je naša pomoč na različne načine dotaknila že nekaj tisoč otrok.

KAKO POMAGAMO?

Na različne načine. Večinoma z nakupom ali doplačilom invalidskih pripomočkov; invalidskih vozičkov, terapevtskih koles, dvigala za invalide, v zadnjem času pa se na nas obrača vedno več mladih, ki pri svojem šolanju in delu potrebujejo prilagojene računalnike in ostale komunikacijske pripomočke. Polje naših pomoči je zelo široko. Odvisno od potreb otroka, se pri pomočeh osredotočimo na popolno rešitev.

ZAKAJ POMAGAMO?

Ker številni nimajo brezskrbnega otroštva. Nobena država, prav tako Slovenija, ne more sama zadovoljiti vseh potreb svojih državljanov. Zato, tako kot je v navadi v razvitem svetu, računa na pomoč nevladnih organizacij. Tudi družine otrok s posebnimi potrebami si nakup dragih invalidskih, terapevtskih in prilagojenih učnih pripomočkov same težko privoščijo.

NAŠI NAČRTI IN CILJI:

Tudi v prihodnje bomo pomagali otrokom, ki nas potrebujejo z:

- nakupom ali doplačilom invalidskih pripomočkov
- kritjem dela stroška operacije, zdravljenja, terapij, letovanja...
- pomoč otrokom iz socialno ogroženih družin
- ozaveščanje javnosti o dobrodelnosti
- izobraževanje
- sodelovanje z drugimi organizacijami
- vzpostavljanje pogojev za delovanje nevladnih organizacij
- uvajanje novih tehnik zbiranja sredstev
- vključevanje kaznovanih oseb v program...

Pišete nam lahko na naslov:

Zavod VID, Planina 3, 4000 KRANJ
telefon: 04/20 13 930, fax: 04/20 13 932

Izven delovnega časa nam lahko pišete na elektronski naslov:

dobrodelnost@zavod-vid.si

V zavodu VID so vsi dobronamerni ljudje vedno dobrodošli, mi pa pripravljene na sodelovanje. Saj ne pravi zaman pregovor, da

DOBER ČLOVEK VEDNO NAJDE ČAS, NAČIN IN PRILOŽNOST ZA POMOČ.

TRR: SI56 0510 0801 0695 309
/ A BANKA PE Kranj

Bi želeli darovati? Pomagati določenemu otroku?
Pokličite nas na tel: 04/20 13 930 in dogovorili se bomo o sodelovanju.

BI TUDI VI RADI POMAGALI, PA ...

Na Vaša vrata je nedavno tega potrkal naš predstavnik. Predstavil Vam je delo zavoda in sklada za pomoč otrokom "izpolnimo otroške želje" ter Vas seznanil s številnimi žalostnimi zgodbami otrok in njihovih družin, ki jih je življenje usodno zaznamovalo z boleznijo. Povedal Vam je, da smo številnim že pomagali, a da je še mnogo več tistih, ki še vedno čakajo na našo pomoč. Zaprošil Vas je, da tudi Vi pomagate in podarite del sredstev, s katerimi bomo skupaj obrnili še kakšno življenje na bolje... A mogoče dvomite v resničnost navedb. Vam na misel prihajajo izgovori, razni razlogi, da ne bi pomagali... Pokličite nas in povprašajte!

Preprosto! Odločite se in pomagajte. Tudi zaradi vas bo svet tem otrokom lepši. Upamo, da poznate tisti čudoviti občutek, ki človeka prevzame, ko nekomu pomaga. Odločite se za donacijo. Lahko pa postanete tudi naš poverjenik. Stopite z nami na pot volje in dobrote, pomagajte nam tudi s svojim delom! Včasih traja mesece, da zberemo dovolj sredstev za nakup dragih invalidskih pripomočkov za otroke. Z Vašo pomočjo nam bo šlo hitreje in Vaš prispevek bo presegel vrednost zneska, ki bi ga sicer podarili samo z denarnim zneskom. Na ta način boste z Vašim delom pomagali skleniti več pogodb in zbrati več sredstev.

POVERJENIKI ZAVODA VID

Kdo so Vidovi poverjeniki?

Pri vzpostavljanju stikov z donatorji smo se v zavodu VID odločili predvsem za osebni kontakt – obiske poverjenikov. Na ta način donatorji informacijo o delovanju **Zavoda VID** in našega sklada **Izpolnimo otroške želje** dobijo iz prve roke, prav tako tudi odgovore na zastavljena vprašanja.

Kako ravnati ob obisku poverjenika?

Prostovoljne prispevke in ostale oblike zbiranja sredstev na področju Slovenije zbirajo lahko samo organizacije, ki so v ta namen pridobile posebno dovoljenje, izdano s strani Upravne enote, na katerem področju ima organizacija sedež dejavnosti. To dovoljenje mora pri zbiranju prostovoljnih prispevkov imeti poverjenik s seboj in ga na zahtevo ljudi pokazati. Prav tako pooblastilo organizacije in ostalo dokumentacijo. V dvomu je zaželeno, da ljudje pokličejo policijo in se s tem izogone zlorabam s strani goljufov. Na ta način obenem poskrbite, da denar resnično pride v prave roke.

ČASOPIS

DOBRE NOVICE izdaja ZAVOD V.I.D.,

Planina 3, 4000 KRANJ

Tel: 04/20 139 30 Fax: 04/20 139 32

e-mail: dobrodelnost@siol.net

Je brezplačen časopis namenjen obveščanju javnosti o dobrodelni dejavnosti izdajatelja in drugih organizacij ali posameznikov s katerimi zavod sodeluje.

Avtorske pravice

Ta časopis in novice, informacije in vsebina, še posebej o dobrih dejanjih se lahko svobodno kopira, povzema za objavo v drugih medijih v kakršnikoli obliki, razširja in o dobrih dejanjih obvešča tudi druge, vendar brez kakršnegakoli spreminjanja vsebine, krajšanja ali kakršnegakoli drugega poseganja v tekst. O uporabi kateregakoli dela iz časopisa je potrebno obvestiti izdajatelja.

ZAKAJ NAM ZAUPAJO

ker

- pomagamo otrokom po vsej Sloveniji
- za vsakim izročnim pripomočkom stoji ime in priimek otroka, naslov...
- omogočimo otrokom samostojnejše življenje
- je vsak pripomoček prilagojen na potrebo otroka
- imamo jasno zastavljene cilje
- spoštujemo poslovne običaje, dogovore, pogodbe
- smo strokovni in profesionalni
- naredimo, kar obljubimo
- smo pomagali že nekaj tisoč otrokom
- smo številnim otrokom zadnje upanje
- spoštujemo naše donatorje
- smo prvo pomoč izvedli že 1993 leta
- o vsaki akciji pomoči sklenemo pogodbo s starši otroka
- nam zaupajo starši in otroci
- ne obljublamo ampak naredimo...

POSTANITE NAŠ POVERJENIK

Zavod VID deluje na področju celotne Slovenije. Da pa se lahko še bolj približamo ljudem potrebujemo vas. Če ste upokojenec, želite še vedno biti aktiven, spoznavati dobre ljudi in z delom za pomoč otrokom pripomoči spreminjanju njihovega življenja na boljše ste vabljeni, da se pridružite. Lahko pa pomagamo tudi vam, če so vas socialne razmere, nizka pokojnina in dohodki prisilili v to, da komaj shajate. Z vzajemnim delom bomo pomagali drug drugemu.

Jamčimo pa vam tudi, da boste brez posebnega šolanja postali pravi psihologi. Spoznali boste, da preprosto vprašanje, ki ga boste postavili sogovorniku: "Ste pripravljeni pomagati?" o njem v tistem trenutku pove popolnoma vse. Ne tisto kar ima, kar poseduje, je po izobrazbi ali položaju, ampak po tem, kako se bo odzval na vaše vprašanje.

UVODNIK

Želela bi si napisati uvodnik, v katerem bi bile samo lepe stvari. Zapisi o dobrih ljudeh, ... a v tej situaciji ne morem. Želela bi pisati o tem, kako so ljudje dobri in samo dobri. Pa ne morem. Ker, če bi tako bilo, bi pisala pravljico. A je ravno obratno. V zavodu VID iz dneva v dan prejemamo več prošenj. Tudi za hrano. Za osnovne življenjske potrebščine. Za plačilo položnic ipd. In še enkrat postavljam vprašanje vsem vam. Vprašanje, ki se mi porodi vsak dan, ko zjutraj vstopim v prostore zavoda in najprej prebiram prošnje in načrtujem obiske pri družinah širom naše lepe domovine. Kako so lahko ljudje takšni, da odrečejo pomoč. Za starejšega prosilca še razumem. A da odrekajo pomoč otrokom. Tukaj pa je resnično nekaj narobe.

Kakšni ljudje ste, ko ne želite pomagati sočloveku. In kakšen človek ste lahko, da rečete NE, ko vas prosimo za pomoč. Saj ne prosimo zase, ampak za otroke. In ne čudite se, če čez leta nihče ne bo mogel skrbeti za vas, kajti sedaj uničujete nekaj, kar predstavlja temelj vsake družbe. Otroke. Jemljemo jim radost v očeh in na njeno mesto postavljamo slike revščine, obupa, pomanjkanja... Kaj si bodo mislili o nas, ko bodo odrasli? VI STE KRIVI. VAŠ POHLEP, VAŠ EGO, DA SMO TAM KJER SMO. Da smo generacija brez prihodnosti.

Zgodbe, ki jih tokrat predstavljamo v teh **Dobrih novicah** bodo kljub stanju zgodbe s srečnim koncem. Zaradi tistih posameznikov in direktorjev, obrtnikov, ki ne hodijo po poti, ki jo lahko vidite na naslovnici. Ti posamezniki s svojimi dejanji skrbijo, da morala, sočutje, razumevanje, pomoč, ne padejo v prepad. Vendar jih je premalo za vse potrebe. Vse je dejansko samo gašenje širšega požara.

In sedaj vlada pravi, da je kriza in da je treba varčevati. Ustanoviti slabo banko. Vse tisto, kar zapravimo npr. za vojsko, bi rešilo vse naše šolstvo, dvignilo zdravstvo na dosegljiv nivo za vsakega itd. Ampak bodo rekli: »To moramo, podpisali smo mednarodne akte, zaveze.« Kaj pa, če bi namesto slabih zavez sprejeli dobre. Namesto **Slabe banke** ustanovimo **Slabo stranko** in vanjo pomečimo vse okužene politike. In naj od tam odidejo na smetišče zgodovine. Na čelo pa postavimo tre-

Tukaj sem skupaj z Eurono in njeno sestrico ob prijetnem dogodku izročitve vozička

zne, odprte ljudi, ki bodo za svojimi besedami stali z dejanji. Vem, da jih imamo. Tudi srečujem se z njimi na podaritvah. Le primeren izziv jim je treba dati in lahko se bomo rešili iz tega dna.

Da ne razmišljam samo jaz tako objavljamo pismo novinarja Krajnca, ki piše v Nedeljskem dnevniku rubriko »Iskrica« in se dnevno srečuje ravno s takšnimi zadevami, kot tudi mi v zavodu.

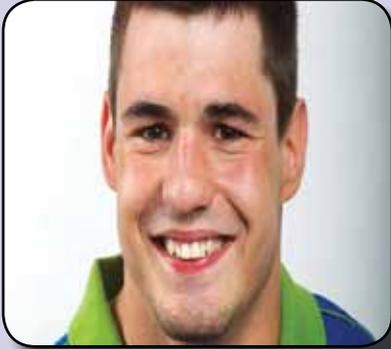
Obiskal pa nas je tudi Klemen Mihelič, ki ravno tako spreminja svet. S svojo organizacijo H.O.P.E. prinaša upanje. Pripovedoval nam je o svojem poslanstvu in kako ljudje drugod po svetu še bolj potrebujejo pomoč. Kajti, tam gre za življenje. Za obstoj. Tudi v Darfurju se odloča usoda sveta. Pa če nam je to všeč ali ne. Samo vprašanje časa je, kdaj bo to prišlo k nam. Upam, da se tega ne bomo prepozno zavedli. Njegove izpovedi in slike so šokantne in marsikdo si zatiska oči pred tem. A prav je, da jih vidimo, da nas streznijo. Edino, kar se ob tem človek lahko vpraša je: »**ZAKAJ?**«

In kot sem že zapisala upam, da čimprej najdemo odgovor na to vprašanje in začnemo živeti drugače.

Majca

ČESTITAMO DARKO

Saj poznate tisto, ko rečemo: "Za to pa je bilo vredno živeti" ali če obrnemo v naše delo "Za takšne trenutke in takšne otroke je bilo vredno delati."

Bravo DARKO!

Spominjamo se, kako smo se prvič srečali. Kako smo doživljali trenutke smeha v kranjskem gledališču ob tvojem veselju, ko smo ti podarili voziček. Spominjamo se trenutkov, ko smo bili skupaj v enakem navdušenju, veselju in skupni sreči. Že takrat smo vedeli, da si poseben. Da si cel človek, v pravem pomenu besede. Ko si suvereno prevozil prve metre z električnim vozičkom, je bil to samo uvod v nekaj večjega. Danes voziš avto, študiraš, treniraš plavanje in zmaguješ. Vsak tvoj zamah v vodi, vsak korak, uspeh v šoli je zmaga, ki ti je nihče ne more vzeti.

pa so bili v tvojem življenju samo utrjevanje in dodatna šola. Imaš čudovite starše, prijatelje in vse, kar te izpolnjuje. Zato, ker si se tako odločil, da boš uspel in se nikoli vdal.

Darko, ob tvojih uspehih, volji, včasih trmi, da boš dosegel tisto, kar si si zadal, ti lahko samo čestitamo in te občudujemo. Tvoje življenje vsakega od nas uči, da lahko naredi vse. In da so nam lahko vse poti odprte. Hvala ti, ker smo lahko vsi mi in ljudje, ki ti stojijo ob strani, številni donatorji, ki so ti pomagali skupaj z nami, bili del tvojega življenja in izkušenj. Čestitamo ti za tvoje uspešne nastope na paraolimpijskih igrah v Londonu.

Potrebujejo vašo pomoč!

Lira Kozina iz Kranja bo kmalu dobila prilagojen avtosedež

Devetletna Lira je zaradi težke oblike cerebralne paralize popolnoma odvisna od pomoči drugih. Za vožnjo na preglede k zdravniku, terapije in izlete potrebuje avtosedež, ki je varen in udoben, predvsem pa primeren njenemu zdravstvenemu stanju. Lira je starega prerasla, nakup novega, ki stane 2.720 evrov pa so družini obljubili donatorji iz Ljubljane.

Lira je zaradi zapletov med nosečnostjo utrpela hude možganske poškodbe, ki so se po rojstvu pokazale kot cerebralna paraliza. Deklica je v celoti odvisna od tuje pomoči. Vezana je na invalidski voziček, hranijo jo po

kjer so jim tudi svetovali glede avtosedeža, ki pa ga žal zavarovalnica ne plača. Ko je bila Lira mlajša je obiskovala razvojni vrtec v Kranju, sedaj pa jo starša med tednom vozita v Center Matevža Langusa v Radvljico in si želita, da bi ji lahko kupila večji avtosedež, kar pa za štiričlansko družino predstavlja prevelik finančni zalogaj. Sicer sta starša zaposlena, a stroški, ki so povezani z nakupi pri-

gastrostomi in vozijo na številne terapije in preglede k nevrologu, gastroenterologu, ortopedu in na S o č o ,

pomočkov za invalidno deklico: kupiti ji bodo morali še negovalno posteljo in nov invalidski voziček, poleg tega morajo poskrbeti še za mlajšega sina Nejca, pa posojilo za stanovanje; pravijo, da vsega enostavno ne zmorejo. Zato se skupaj z družino že veselimo novega sedeža.

Potrebujejo vašo pomoč!

Terapevtski stolček in nov akumulator za Deda Dervišević iz Kočevja

Dedo je zaradi težke oblike cerebralne paralize vezan na električni voziček s katerim ga starši peljejo v šolo, na sprehode okoli jezera ali v mesto. Vendar so baterije akumulatorja zelo slabe in se bojijo, da s fantom in vozičkom ostanejo na cesti. Starši pravijo, da bi Dedo za sedenje doma potreboval tudi posebej prilagojen stolček, ki ga zavarovalnica ne plača.

Dedo je šestnajstletni fant, zaradi cerebralne paralize težko govori in obiskuje OŠ Ljubo Šercer, šolo s prilagojenim programom kjer ima spremljevalko. Pri gibanju na daljše razdalje uporablja voziček na elektromotorni pogon, ki pa ima žal zelo slab akumulator. Dedo za sedenje v šoli uporablja posebej prilagojen stolček, tudi doma bi ga potreboval, starega je namreč prerasel, za novega pa nimajo denarja. Zavarovalnica namreč omenjene pripomočke plača samo do 15. leta otrokove starosti, družina pa ga sama ne zmore kupiti. Oče je ostal brez službe, mama pa prejema nadomestilo za izgubljen dohodek. Prav tako se starša soočata z nenadno boleznijo leto dni starejše hčere in gre ves denar za prevoze k zdravniku, preglede, operacije... terapije.

Da bi Dedu in njegovi družini vsaj malo olajšali in polepšali življenje smo se v Humanitarnem zavodu VID odločili, da jim s pomočjo donatorjev zberemo **potrebni 1.010 evrov za nakup akumulatorja in stolčka za motorično prizadete otroke.**

Stojka za Lauro Ferkulj doma iz Lipe v Struški dolini

O petnajstletni Lauri smo v prejšnji številki Dobrih novic zapisali, da potrebuje posebno električno stojko vredno 5.700 evrov, s katero se bo lahko premikala po domači hiši, naslednje šolsko leto pa tudi v dijaškem domu in tako dosegala stvari, ki jih sedaj ne more. Laura stojko že uporablja, a potrebujemo še **2.860 evrov**, da zaključimo akcijo in pripravimo simbolično izročitev.

Laura pri branju naše prejšnje številke Dobrih novic, ko smo predstavili njen primer

Laura je osnovno šolo zaključila z odličnim uspehom in se odločila, da šolanje nadaljuje na Škofijski gimnaziji v Želimljah, kjer med tednom tudi biva in že s pridom uporablja stojko. Pravi, da s stojko lahko dosega police s knjigami, pospravi oblačila v omaro, se samostojno giblje po sobi, krepí mišice nog, predvsem pa ljudi okoli sebe vidi z drugega zornega kota kot iz invalidskega vozička, ki ga uporablja za premaganje daljših razdalij. Čeprav na Vidu še vedno poteka akcija zbiranja sredstev, so

Na sliki je predstavljen princip oziroma način delovanja stojke

stojko v podjetju Soča-oprema Lauri že prijazno dali v uporabo. Pridno in uspešno dekle živi v sedemčlanski družini, ki sama ne more zbrati tako velike vsote denarja, zato si želimo, da bi čimpreje prejeli **2.860 evrov** potrebnih za dokončno plačilo stojke, zaključili akcijo in za naše donatorje pripravili simbolično izročitev.

Potrebujejo vašo pomoč!

Eurona Llumnica iz Kopra si želi nov invalidski voziček

Eurona ima rožnati voziček na elektromotorni pogon s katerim samostojno premaguje daljše razdalje, se pelje na sprehod, v trgovino in na obisk k prijateljicam. Za preglede pri zdravniku in gibanje po šoli pa zaradi arhitekturnih ovir uporablja navaden invalidski voziček, ki ga je že zdavnaj prerasla, oče ga je že večkrat popravil, a sedaj enostavno ne gre več. Potrebuje novega, večjega hkrati pa lahkega in enostavnega za zlaganje v avto.

Dvanajstletna Eurona je težko gibalno ovirana, ne hodi in uporablja invalidski voziček. Za gibanje v domačem okolju uporablja voziček na elektromotorni pogon, ki pa ga v šoli ne more uporabljati, saj je šola oddaljena, ustreznega avto-

Slika: Eurona s svojo prijateljico Taro

mobila za prevoz vozička nimajo, poleg tega so v šoli prisotne arhitekturne ovire, nimajo dvigala in pločnika. Težko bi shajali brez navadnega vozička na ročni pogon, ki se enostavno zloži in je lahek za prenašanje, vendar nakup novega vozička vrednega **1.700 evrov** štiričlanski družini predstavlja prevelik strošek. Živijo namreč v neprofitnem stanovanju, zaposlen je samo oče, mama pa je ostala doma in hčerki pomaga pri opravljanju osnovnih življenjskih funkcij. Poleg tega imajo še veliko stroškov z obiskovanjem zdravnikov v Ljubljani, nakupu raznih pripomočkov in dodatnih terapij, ki jih Eurona potrebuje.

Otroci vas potrebujejo

Postanite botri ptičkom brez gnezda in jim z rednimi mesečnimi žepninami omogočite vsaj malo tistega kar imajo njihovi vrstniki

Se še spomnite, kako lepo je kot otrok in mladostnik živeti v varnem zavetju svojih najbližjih in najdražjih ter imeti nekoga ob sebi na katerega se lahko v težavah obrneš po nasvet in pomoč.

Postanite botri ptičkom brez gnezda in jim z rednimi mesečnimi žepninami (od 20 - 40 evrov) omogočite vsaj malo tistega kar se njihovim vrstnikom zdi nekaj povsem samoumevnega.

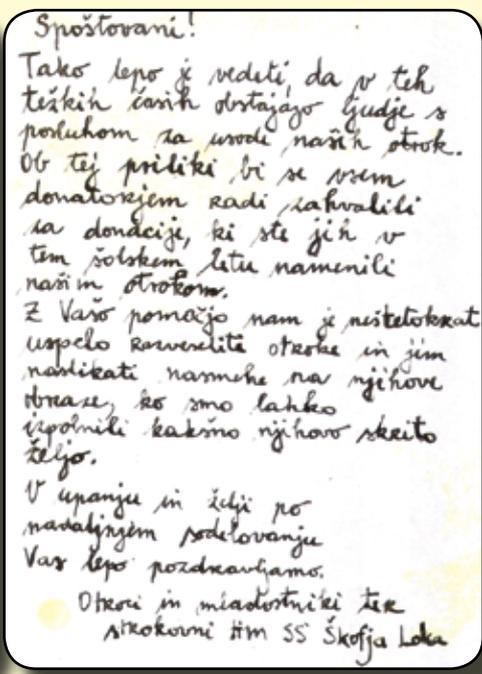
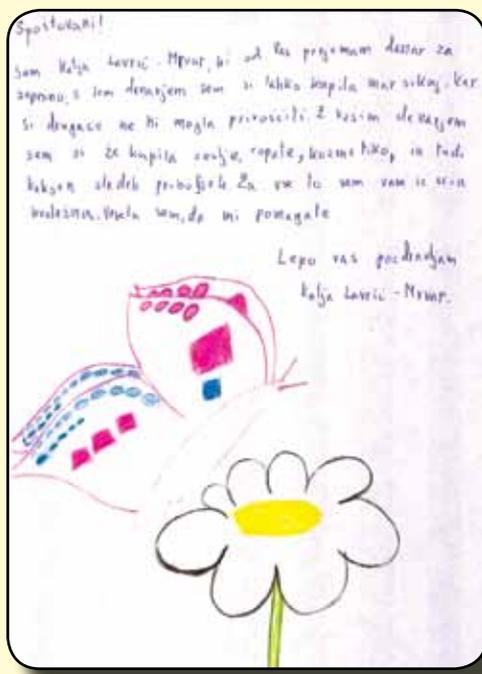
Žal pa morajo nekateri otroci zaradi različnih življenjskih usod živeti daleč stran od tistih, ki jih najbolj potrebujejo. Izhajajo namreč iz socialno ogroženih družin, ki jih je zaznamovala bolezen, invalidnost, nasilje in alkohol.

V Vzgojnem zavodu Kranj jim vzgojitelji v petih stanovanjskih skupinah, v Kranju, Črnavi, Mlaki, Stražišču in Škofji Loki, skušajo nuditi vsaj malo tistega, kar imajo njihovi vrstniki; topel in ljubeč dom. Tudi v zavodu Vid jim s pomočjo botrov in z žepninami že trinajst let pomagamo olajšati in polepšati življenje.

Pokličite nas na telefonsko številko **04 201 39 30** ali nam pošljite elektronsko sporočilo na dobrodelnost@zavod-vid.si z veseljem vam povemo imena otrok in njihove potrebe, da se boste lažje odločili komu bi z botrstvom obrnili življenje na bolje.

Zahvale otrok, mladostnikov in njihovih vzgojiteljev:

“Naj se vam na samem začetku novega šolskega leta v imenu otrok in mladostnikov še enkrat zahvalimo za Vaše sodelovanje, pomoč in zaupanje. V teh spremenjenih časih smo prav z vašo pomočjo otrokom, ki prihajajo iz socialno najbolj ogroženih družin omogočili, da so lahko izpolnili marsikatero željo. Zavedamo se, da se na Vas obrača veliko ljudi v stiski. Veseli bomo vašega morebitnega odziva, pomoči. Že vnaprej se vam zahvaljujemo in se veselimo nadaljnjega sodelovanja z Vami. Vzgojitelji stanovanjske skupine Škofja Loka”

V NJIHOVA ŽIVLJENJA STE PRINESLI SREČO

Terapije za Urško Novak iz Ceršaka pri Šentilju

Devetletna Urška je bila med poletnimi počitnicami na tritedenskih terapijah, ki so namenjene otrokom z motnjami v razvoju in se izvajajo po dve do tri ure dnevno ter se ponavljajajo na tri do štiri mesece in stanejo med 1.200 do 1.800 evri. Zato bo po predvideni operaciji nog morala nadaljevati z njimi, če bo hotela uresničiti veliko željo po samostojni hoji. Urškina neurofizioterapevtka Petra Timošenko nam je po opravljenih terapijah sporočila:

“Deklica Urška Novak je uspešno prestala intenzivno tritedensko terapijo Thera Suit in ob njej lepo napredovala, doma lahko sedaj samostojno hodi s hoduljo, prav tako je napredovala v drugih dnevnih aktivnostih, kjer je bolj samostojna. Urška je med terapijami sodelovala z veliko zagnanostjo, da bi dokazala, da se je naložba v njo res izplačala in to ji je tudi uspelo. Najlepše se vam za vašo dobrodelnost zahvaljujem tudi v mojem imenu, da lahko s pomočjo takšnih organizacij kot ste vi tudi otroci iz revnejših

družin gibalno napredujejo in jim ob tem na obraz pričarate neizmerno srečo. Ker pa je njeno stanje stopal precej slabo in dolgoročno, tako ne bo mogla hoditi, jo čaka konec leta operativni poseg po katerem jo bo čakala intenzivna rehabilitacija. To kar bo ponudilo zdravstvo bo verjetno za optimalne dosežke premalo, zato bo ponovno potrebna intenzivna tritedenska terapija. Stanje družinskega proračuna je kot vemo zelo nizko, tako da bo družina nujno potrebovala pomoč pri plačilu. **Cena tritedenske terapije, vsak dan 2x60 min znaša 1200 evrov.**”

ZAHVALA

Zahvaljujemo se vam za pomoč pri nakupu kolesa za našo Natalijo. Natalija se že veselo vozi. Najbolj pomembno pa je da je to kolo res tisto kar Natalija rabi. Do zdaj je imela tri leta staro kolo izposojeno iz Soče, ki je bilo že res dotrajano. Zato še enkrat res iskrena hvala vsem, ki ste omogočili nakup kolesa za Natalijo.

Družina Belec

Najlepše rojstnodnevno darilo

Kolo za dvanajstletno Natalijo Belec iz Šulincev v Gornjih Petrovcih

Pred petimi leti je takrat sedemletna Natalija doživela prometno nesrečo. Ko se je z rolerji peljala po cesti jo je z avtom podrla voznica. Utrpela je hude možganske poškodbe, posledice bodo ostale vse življenje. A Natalija je velika borka, saj po vseh dolgotrajnih terapijah, hudi možganski krvavitvi, prizadetosti desnega telesa, ter zmanjšane koncentracije, zopet lahko hodi in obiskuje redno osnovno šolo, kjer ima spremljevalko.

Za rojstni dan si je želela večje kolo, s katerim bi se lahko peljala na sprehod in krepila mišice nog. Starega je namreč prerasla, za novega pa štiričlanska družina ni imela denarja. Zato so ji sanje skupaj z drugimi donatorji pomagali uresničiti tudi župan in svetniki Občine Zgornji

Petrovci. Najprej se je srečna Natalija z novim kolesom zapeljala po cesti v domačem kraju s strahom in previdno, a potem je šlo. Sedaj pa z lahkoto premaguje daljše razdalje in spremlja mamico in sestrico na sprehodu.

V NJIHOVA ŽIVLJENJA STE PRINESLI SREČO

Tudi Gregor Umnik iz Kranja se ponosno vozi z novim kolesom

Gregor je duševno prizadet fant, njegovo gibanje je oteženo in okorno, zato potrebuje posebej prilagojeno kolo, s katerim se lahko neomejeno giblje in premaguje daljše razdalje. Kolo je bilo testirano na SOČI v Ljubljani, vendar ga zavarovalnica ni plačala, ker pripadajo samo otrokom na invalidskem vozičku in sicer do 15. leta starosti.

Družina se je obrnila na nas za pomoč, saj bi ga z mamino plačo in očetovo invalidnino, oče je zaradi bolezni popolnoma nepokreten in na invalidskem vozičku, sami težko kupili. Mamica nam je po prisrčni predaji kolesa povedala, da je bila kar malo na trnih, saj je prvič prosila za pomoč v taki obliki, a je sedaj srečna, njen sin pa zadovoljen.

Po vrnitvi domov se je namreč Gregor celo popoldne z novim kolesom ponosno vozil po domačem dvorišču in peljal na dolg sprehod ter še ponoči sanjal o kolesu in donatorju, gospodu Jožetu, ki se mu je z darilom za vedno zapisal v srce. Mamo pa so seveda v skrbi, da se sinu ne bi kaj zgodilo, naslednji dan bolele vse mišice.

NASMEH d.o.o.

Laze 18 b, 4000 Kranj

www.nasmeh.si

info@nasmeh.si

T: 04/235-17-77

F: 04/235-17-70

skrbi, da se vaša Kia dobro vrti

Deset ljudi že dvajset let

SERVIS NASMEH

20 let NASMEHA... Vaš servis

V NJIHOVA ŽIVLJENJA STE PRINESLI SREČO

Predaja Brajeve vrstice slepemu Žanu iz Svetega Jurija ob Ščavnici

Žana smo spoznali pred dvema leti, ko je za šolsko in domače delo potreboval nov prenosni računalnik, ki bi mu olajšal branje in pisanje. Čez približno leto dni, ko se mu je vid tako zelo poslabšal in ni zmožel več učenja po vidni metodi je njegova mobilna tiflopedagoginja Judita Jarh predlagala še uporabo brajeve vrstice.

Zato so se starši zopet obrnili na nas za pomoč pri zbiranju sredstev opreme vredne 5.500 evrov.

Ob zaključku akcije smo pripravili simbolično predajo brajeve vrstice štirinajstletnemu Žanu, na katero smo povabili donatorje in fantove učitelje, ki so nam potrpežljivo pomagali s strokovnimi nasveti in pri izbiri ter testiranju ustrezne vrstice. »Z veseljem se bom pridružila temu slavnostnemu dogodku.

za druge slepe in slabovidne,« se je na vabilo odzvala Žanova učiteljica matematike Polona Knific iz Zavoda za slepo in slabovidno mladino Ljubljana, kjer je tudi bila prisrčna predaja. Gospe Poloni so se pridružili tudi ostali sodelavci iz Zavoda, ki Žana zelo dobro poznajo ter donatorji, ki so nam z velikodušnimi donacijami pomagali akcijo pripeljati do konca.

Žan je bil prav ponosen na podarjeno brajevo vrstico in program Jaws, zato je z veseljem vsem navzočim pokazal kako hitro se je naučil rokovati z njo, čisto na koncu pa vsem skupaj pripravil prijetno presenečenje in nam z diatonično harmoniko zaigral nekaj domačih viž. Le tako je namreč svoje veselje ob novi pridobitvi lahko delil tudi z drugimi. Ravno takšni dogodki so najlepši del vsake zgodbe naših otrok in mladostnikov, ki potrebujejo pomoč ne samo družine, sošolcev in prijateljev ampak tudi širše družbe.

Ta akcija je še en dokaz, da ko ljudje stopimo skupaj lahko marsikaj dobrega naredimo. Zato tudi hvala Lions klubom Maribor, Piramida in Zarja, Skladu odvetniške zbornice Slovenije in Obrtni zbornici Ljubljana Moste Polje, podjetju Brentag, Ljubljana in vsem ostalim.

Pozdravljeni!

Sem Alex Xab. Star sem 13 let. V letošnjem letu zaključujem 6. razred. To je moje 1. leto v skupini. Tudi z vašo pomočjo sem dobil različne stvari, s katerimi stvarim. Z denarjem, ki ste ga pripravili, nakazovali sem 21. junij, ker mi je bil rojstni dan in se nikoli nisem mogel spomniti, da se jih sploh nisem mogel spomniti. Za vse to sem vam neskončno hvaležen in se vam is vsem zahvaljujem. Lepo vas pozdravljam Alex.

LEPO PRAZNOVAJTE!
 SEM ERVIN IN LUCIJA V 55. ČRNOVA. OD 102 SEM PRISILJEN DELET, KI SEM GA POTOČIL ZA ŽIVLJENJE. LE KAKO BI JUREJO SEM SI LAHKO VIDELO V MOJEM ŽIVLJENJU.
 ŠE VEK TUDI V ŽIVLJENJU. DELET SEM POTOČIL TUDI ZA MOJ ROKOVNIK.
 ERVIN ALTA ŠKOFAR
 #Hvala, ker mi pomagata.

Od otrok v bivalnih skupinah smo prejeli številne zahvale, vendar vseh na žalost ne moremo predstaviti. Otroci sporočajo vsem, ki jim pomagajo, da so hvaležni za vse, kar jim omogočajo s podporo in mesečnimi žepninami. Hvaležni so za skrb in za vse, kar jim zaradi življenjskih stisk lastne družine ne morejo nuditi.

HVALA!

BOMO USTAVILI NEZNOSNO TRPLJENJE, ALI BOMO VSI SKUPAJ ŠE NAPREJ TIŠČALI GLAVO V PESEK IN ČAKALI, DA TUDI SAMI PRIDEMO NA VRSTO

VID: Klemen, kaj ko bi se najprej dotaknila tvojega razmišljanja o tem, kaj si ti misliš ob vseh teh situacijah, ki so se dogajale okoli humanitarnih organizacij. Nezaupanje itd. Vsa dobrodelnost se začne in konča najprej pri človeku, naslednja stopnja je pa denar. Ker ta svet se vrti okoli denarja. Ti imaš verjetno popolnoma enake izkušnje oziroma mogoče malo drugačne glede končnega rezultata, ampak mi v zavodu Vid velikokrat poslušamo tisto: ne, ne zaupam organizaciji, bom jaz dal raje direktno.

Klemen: Velikokrat novinarji želijo, da "pošifam" druge organizacije. Recimo v oddaji Studio City, ravno v času problemov pri Unicefu. So mi rekli, poglej, boš prišel in boš ti malo povedal. Vzel nas je za vzor, zato ker nimamo nobenih plač. Ker je naše delo, ves naš čas, naša donacija. Če bi ga dobili plačanega bi bilo to toliko in toliko vredno. Zato gre pri nas lahko vsaka donacija v nakup opreme in izgleda bolj transparentno. Lej, zgodba je večplastna. Vsaka. Res je, da nikjer na tem svetu ni vse čisto. Tudi pri njih ne. In sigurno, če je dim, je tudi nekaj ognja zraven. Ampak to kar sem jaz recimo na lastne oči videl, sem videl obe plati. Tisoče belih avtomobilov, Združeni narodi, Unicef in tako naprej; avioni, ki letijo prazni ali polni, plače, ki so enormne. Potem pa delo te iste organizacije na terenu. Otroci, ki so tako shirani, da knedelj dobiš, ko samo pomisliš na njih, brez hrane, brez vsega, ko jih rešujejo in takrat bi slekel še gate, da bi jim dal, zato, da bodo nadaljevali s tem plemenitim delom. In zato sem jaz takrat odgovoril, da vsako leto kupim Unicefove voščilnice, pa

čeprav samo ena od devetih pride v roke tistemu, ki zares rabi pomoč. Ampak še zmeraj naredijo dobro. Mislim, da je dosti drugih, ki jih je treba skritizirati. Samo politiko pogledjmo. Ki samo krade, dela škodo in povzroča, da morajo humanitarne organizacije obstajati. In so dosti več krivi. Seveda ima pa vsak človek izbiro. Lej, če noče darovati Unicefu, pa lahko enemu drugemu. Vedno se najdejo ljudje po celem svetu, ali pri nas ali v tujini, kjerkoli, ki jih je nesreča doletela in rabijo pomoč. In bog ne daj, da bomo mi enkrat na tem. Bomo tudi rabili pomoč in mislim, da je vsak od nas že kdaj dobil pomoč. Kakorkoli, pomoč dobiš v različnih oblikah, ampak ljudje mislijo, da je pomoč samo takrat ko gre denar za denar. Če sem dal jaz 5 EUR, hočem 5 EUR nazaj dobiti. Mogoče je nekdo dal 100 EUR in je zato zdrav, mogoče ima otroke zdrave, mogoče, ne vem kaj, kako je dobil poplačano, mogoče se preprosto samo dobro počuti namesto da bi travmiral. Tako, da dati se mi zdi nekaj najlepšega, če daš od srca. In zato se lahko vsak sam odloči.

VID: Kako pa ljudje v Sloveniji sprejemajo tvoja in Tomova prizadevanja za pomoč Darfurju?

Klemen: Ko smo imeli našo predstavitev v Mariboru, me je nekdo vprašal zakaj Afrika, zakaj ne tukaj v Sloveniji, kjer so ljudje lačni. Pa sem mu odgovoril, naj pogleda okoli sebe, koliko je sitih v Sloveniji, pa nič ne dajo. Koliko je tistih, ki so na meji preživetja pa veliko dajo, da lahko komu pomagajo. In tukaj se mi zdi, vsak lahko sam naredi zelo veliko. To smo mi naredili. Če jaz npr. ne zaupam Uni-

cefu, pa če ne zaupam RK, pa če ne zaupam Karitasu in če niso delali tega kar se je meni zdelo pomembno. Ja potem pa sam nekaj naredi. Ustanovi organizacijo in pomagaj. Vsak jo lahko in lahko nekaj naredi. Lahko pa tudi samo soseda pogleda in mu pomaga.

Kar pa se tiče denarja, veš, da se vse vrti okrog njega. To se absolutno strinjам. In recimo jaz moram v službo hoditi, zato, da si lahko letalsko karto v Darfur plačam. Vse stroške je treba zaslužiti in čas nekako pokriti. Ker čisto vse je trgovina. Nekomu je treba plačati. Če mi kupimo kamere, jih moramo plačati, če hočemo nekam priti, moramo plačati transporte itd.

Unicef in druge svetovne organizacije, ki se napajajo iz proračunov vseh držav na svetu in vanje tudi vsi mi doniramo neprostovoljno ampak obvezno skozi davke, ki jih plačujemo, so dolžne pomagati vsakemu. In to je osnova vsake humanitarne organizacije, pomagati. Je pa tako, da v vsaki organizaciji, če je človek polni čas zaposlen, mora biti plačan. Morala bi biti sicer neka omejitev, se pravi neke standarde bi bilo treba postaviti, kakšna je ta plača lahko. Vendar plača pa mora biti. Če bi pa moj otrok delal v Unicefu pa mislim, da je še premalo varnosti na tistih področjih. Še premalo bi bil plačan za tisto, kar bi delal. Bi bilo potrebno še več vojske, več oklepnikov, še večje konvoje bi potrebovali preden bi mojega otroka peljali nekam kjer bo delal. Skratka gre za različne poglede in marsikdaj daš prav in šele ko si znotraj zgodbe pa na ven pogledaš, dobiš eno precepčijo. Samo od zunaj gledati iz našega udobnega naslonjača je zelo težko. Tako

VSE NA TEH SLIKAH VODI V ENO SAMO VPRAŠANJE: KDO DAJE PRAVICO, DA JEMLJEJO PRIHODNOST TEM OTROKOM? DA JIH UBIJAJO? ONEMOGOČAJO ŽIVLJENJE, ŠOLANJE, IGRO, DA BI RAZVILI SVOJ POTENCIAL?

da kritizirati o stvareh, kjer premalo vemo, je težka zgodba in je treba zelo razmisliti oziroma bolj tiho biti in probati, obuti enkrat tiste čevlje in sam probati. In to, ko delajo organizacije, kjer so ljudje res profesionalno zaposleni absolutno podpiram plačilo. Mora biti, ker sicer zadeva ne bi mogla funkcionirati. Če primerjam zopet našo organizacijo z neko drugo, mi delamo to na mikro nivoju, če tako rečem. Nobenih zaposlenih, ničesar, samo prostovoljci, ki vložimo svoj čas in se trudimo. In bog si ga vedi, kdaj bomo pregoreli, ker je težko toliko energije vedno razdajati. Poleg vsega kar že delamo. Lastne družine, služba itd. Vse to je za zraven. Drugi samo v zrak gledajo in nič ne naredijo. Pa bi lahko. Iz Toma Križnarja se norca delajo, da je že čisti šizofrenik in ne vem kaj še vse. Jaz pa pravim, da je najbolj miren človek na tem svetu, glede na to kaj vse je videl. Glede na to, kaj tukaj gleda. In potem to probati v sebi držati, drugačen ne more biti. In tukaj dam samo klobuk dol, da lahko ta pritisk in vse skupaj zdrži. Odziv javosti je pa se-

Klemen uči dekleta uporabljati miniaturne kamere, ki sta jih skupaj s Tomo Križnarjem prinesla, da lahko posnamejo grozodejstva in jih pokažejo svetu

veda nevednost. In to je to. Nihče se ne zaveda, ne vzame si niti toliko časa, da bi pomislil kako je tistemu ki nima. Da bi malo razmislili, pet minut, kako bi bilo, če sam nima, da se mu nekaj v življenju sesede, pa bi rabil pomoč, kdo mu bo pomagal. Nekdo mora. In takrat ko imaš, lahko pomagaš. In za vse nas mislim, da imamo toliko, da lahko pomagamo.

VID: Ko sva ravno pri grozotah, ki se dogajajo tam, kjer si bil tudi ti. Lahko poveš kaj o tem?

Klemen: Ali veš koliko je takih primerov. Ko je Tomo Križnar lani poslal slike, otročiček je gledal, kako so mame iz trebuha dojenčka izrezali, vrgli v zrak in na bajonet natakli. Kako naj tak otrok živi? In zdaj si predstavljaj, recimo Darfur. Dva milijona osemsto izseljenih po IDP kampih. Izseljeni ljudje v kampih ždijo, brez šol, brez vsega. Na minimalnem, da preživijo hodijo ven in trpijo teror. Zemljo in vse so jim pa tako ali tako že pobrali. 300000 mrtvih, ne vem koliko 100000 jih je v Čadu, nobenih šol, nič. To je zadnja faza genocida. Kako se oni počutijo? Ko prideš tja, ko daš roko človeku, ja madonca ej, vse bi naredil, da bi mu pomagal. In enako lahko čutiš, če tukaj pogledaš. Zadnjič mi je bilo všeč, ko so dali na radio, ko en otrok pove, da niso imeli za jesti, nimamo za zvezke, nimamo nič. Ljudje morajo začutiti in enako bi morali čutiti do vseh ljudi. Ko smo gledali mi, naša generacija, kaj je bil holokavst, kaj je 2. svetovna vojna naredila. Koliko je bilo to enega gorja. Danes se to tudi dogaja. In je prvi genocid 21. stoletja v Darfurju in potem naprej v Nubskih gorah in Plavi Nil in Sirija in Afganistan in ne vem kaj še vse. Danes se to dogaja in ne preprečimo. Takrat se je reklo, nikoli več! Pa se dogaja še zdaj. Pa je bila Ruanda.

Pa je bila Srebrenica. Dajmo pogledati samo naše sosede, kako je narod trpel. Pa je vseeno ali je Bosanec, Hrvat ali Srb, narod ga je nasankal. Preprosto ljudje so ga nasankali, na vseh straneh. In tako ga tudi tam doli v Afriki nasankajo.

Recimo, lani so prišle slike, ki jih je Tomo oziroma ekipa Oči in ušesa iz Nubskih gora poslala, ko je bomba razmesarila mamico in hčerko, deklico in tega razni mediji niso hoteli objaviti. Drugače pa, videl sem recimo kako ljudje reagirajo na naše zgibanke. Ko sem bil na eni prireditvi je ljudi prva stran zgibanke še zanimala. Ker so bile slike lepih otročičkov. Ko pa so videli to sliko razmesarjene mamice in hčerke, pa jo je večina ljudi takoj zaprla in pustila. Niso hoteli videti. Umaknili so se. Ni možno tega gledati. Zatiskamo si oči dokler jih sami ne fašemo po betici. Se pravi, ko jih bomo fasali nam je čisto prav. In tukaj sva zdaj spet pri tem, ko na koncu ne bo nikogar več, ki bi pomagal nam. Dejstvo je v tem, če pomagamo tistim dol, Križnar je to tako lepo opisal, ko je rekel, da smo vsi samo eno, eno telo. Cel svet je eno telo, vse raste. Če je tam rak nekje na kolenu, nekje dol v Afriki, pa na levi roki, potem tudi mi trpimo. Povsod bodo šle te metastaze, ki zastrupljajo človeštvo.

VID: Pa te je bilo kaj strah?

Klemen: Sigurno. Saj vsakega je. Strah je nekaj najbolj naravnega in saj ga ljudje nimamo za brez veze. To je varovalka, da si pozoren, da se zavedaš nevarnosti, ki jo imaš okrog sebe in jo probaš prepričati, absolutno. In potem verjamem, da bo sledilo vprašanje kaj pa družina. Poglej ga, gre dol, doma ima pa družino. To me dostikrat vprašajo. Ampak nihče se ne vpraša, madonca, ali bo en odrasel človek pomislil da bo šel otroku pomagat. Zakaj gasilec takoj gre in pomaga in reskira svoje življenje? Zakaj policist, zakaj vojak? Zato ker pomaga nekemu drugemu. In to je naša osnovna zadeva, ki bi jo mogli vsi v sebi čutiti in imeti in narediti. Ampak, ne. Zopet je tisto, tam lahko 100000 črncev pomre, a če se bo pa meni kaj zgodilo, je pa to cel alarm. Poslušaj, ko dol ena familija kjer sta oče in mama in deset otrok izgubi očeta ali mamo je to tak hendikep, da je noro. Pri nas v Sloveniji ali kjerkoli na za-

KDO? NAJ BODO TE SLIKE V OPOMIN. IN HVALA TOMU IN KLEMENU, DA SVET IZVE ZA VSO BEDO IN GROZODEJSTVA, KI JIH DELAMO V IMENU NEKIH INTERESOV. TE SLIKE OBTOŽUJEJO IN SPRAŠUJEJO. ZAKAJ???

hodu je sistem takšen, da ti pomaga z vsemi socialnimi podporami, da nekako preživiš. In tudi nisi življenjsko ogrožen tako, da te bodo za prvim grmom posilili, pa ne glede na to ali si otrok, moški ali ženska, da te bodo zaklali, da te bodo zaslužnjili, da te bodo konec koncev ubili. Medtem, ko tam doli se to dogaja. In strah? Ja, je prisoten. Moram pa reči da sem se ga do neke mere navadil. Naučiš se živeti z njim. Ker če odpoveš v ključnem trenutku je to lahko pogubno. Tako, da strah mora biti. Bolj kot ta strah pa me je strah, kaj čaka naše otroke. Ko sem jaz prvi videl drugorazredne begunce, to so begunci, ki jim ni dovoljeno iti v begunjsko taborišče. Se pravi prehodili so stotine kilometrov, izgubili so famulijo, zombandirane, pobite so pustili za seboj. Za marsikoga niso vedeli. Travme v glavi. Prebežali so v sosednjo državo in tam jih niso v begunski kamp spustili zaradi pravil. Skratka pred kampom v puščavi so živele ženske s po petimi, šestimi, sedmimi, osmimi otroci, približno enake starosti. Se pravi, da niso mogli biti njihovi. Pobrale so jih od sosedov, od znancev, od sorodnikov in rešile, kar se je rešiti dalo. In so bile tam brez vsega. Nekaj so jim iz kampa prešvercali ven, da so imele vodo, da so imele nekaj malega za pojesti. Ampak zjutraj je nič stopinj ali pod nulo. Čez dan pa peščeni viharji. Nič nimajo. Tam čutiš strah v zraku in ko sem jaz to videl in preslikal moje otroke tja dol, sem rekel groza, kako sploh preživi-

jo. Potem pa berem v časopisu kot v posmeh vsemu trpljenju, ki ga ti ljudje doživljajo, kako ameriški vojaki ali katerikoli drugi Natovi vojaki v Afganistanu, ali pa na drugih delih sveta doživljajo travme. In ko pridejo nazaj so vsi na raznoraznih tabletah, antidepressivih, mamilih, samomore delajo, ampak pazi, kje smo ljudje. Seveda, sočustvujem z vsako famulijo, ki ima takšnega, z vsakim človekom, ki trpi. Ampak dajmo pogledati z drugimi očmi. Šel je iz ene najbolj bogatih držav ali pa celo najbolj bogatih, mastno je plačan za to, ves komfort ima, vso oborožitev, najbolj sodobno, ki si jo lahko zamisliš, baze so takšne da imajo vse, kar

si zaželijo, kantine so takšne da si jih zamisliti ne moremo. On lahko kupi vse kar hoče v tisti kantini, od tehnike, kastrol, rož. Ni da ni. Vso zdravstveno oskrbo ima, vso logistiko ima, ampak on je revež. In mi sočustvujemo na polno z njim. Po drugi strani so pa to agresorji v tuji državi. Ker se v Afganistanu ali pa kjerkoli po svetu, tudi v Darfurju, lahko odkrito rečemo, borijo za nafto, ali kaj drugega, le za narod ne. Ampak za svoje interese. In mi sočustvujemo z njimi. S tistim narodom tam, ki ga ti vojaki pobijajo pa nikomur nič mar. Se pravi tisti narod jih pa ne zanima. Kje so psihiatri, ki jim bodo pomagali, ker je gledal oče privezan na drevo, kako mu ženo posilijo in zakoljejo, hči posilijo in zakoljejo, mu oči iztaknejo in ga pustijo živeti brez oči in zadnje kar je videl je posilstvo in umor lastnih otrok in žene. Tam sploh ni psihiatrov, ni protibolečinskih tablet, do nekaj mesecev nazaj, ko sva bila tam enega samega zdravnika ni bilo. Hrane, ni. Nič ni.

VID: Kaj te jezi? To, da se ne zavedamo, da ljudje trpijo? Da se ne čutimo odgovorne?

Klemen: Kocine mi grejo pokonci, ker je to zaveda, ki jo slišim milijonkrat in o tem sva s Križnarjem govorila prav o tem. Slovenci ne bomo šli pomagat tam unim črnuhom dol. Kaj nas briga, naj bodo tam. Nihče se ne vpraša zakaj mi tukaj tako lepo živimo. Lepo živimo zara-

di tega, ker so Evropejci skozi kolonije, skozi suženjstvo, skozi ne vem kaj še vse iz Azije in Afrike in Amerike in Južne Amerike vse bogastvo sem kopicili. Zato se je Evropa tako lepo razvijala. Pa superiorni smo bili takrat in tako naprej in to pomeni, da izhaja iz tistih držav marsikaj, da je tukaj nam zdaj tako lepo. Ampak to ljudje pozabijo. Nihče se ne vpraša zakaj se naši fantje v Afganistanu borijo. V osnovi naj bi se zato, da bodo ljudje bolje živeli ampak tisti ljudje tam nočejo tega. Einstein je lepo rekel, da sveta ne bodo uničili tisti, ki počnejo zlo, ampak tisti, ki vedo da ga počnejo in ne storijo nič zopet to. Skratka gre za to, da absolutna večina ljudi, moram reči, noče niti vedeti. Kaj me briga. Jaz imam kredit za plačat, jaz moram to, jaz moram ono. Ves denar ki smo ga zbrali v H.O.P.E. ni za eno provizijo pri enem poslu, ki se je zgodil, ni za en avto, ki ga vidiš tukaj na cesti. S Sulejmanom, humanitarnim koordinatorjem iz Darfurja sva se peljala po Sloveniji. Skratka gre za enega krasnega človeka, avtoriteto in bolj Dalaj Lamo, kakor je Dalaj Lama, ali pa bolj Mandelo od Mandele, skratka človeka, ki živi s svojim narodom in ko sva se tako peljala in je mimo naju peljal BMW vreden recimo cca 100.000 eurov sem mu rekel, glej to je ena vrtalna naprava za vodo. Ni mogel verjeti. In takoj za tem je pripeljal še en identičen BMW, eden je bil bel, drugi črn. Sem rekel, poglej to metaforo, črnc in belc. Ampak kaj bi lahko naredil s tem denarjem v Darfurju? Rešil veliko ljudi. Jim omogočil vodo, preživetje.

VID: Tukaj končujemo zapis. Upamo, da vas bodo Klemenove besede zbudile in boste ravnali tako kot je prav. Kot človek za človeka.

Na žalost ne moremo zapisati vsega, kar smo v intervjuju s Klemenom spoznali. Njegov pogled. Pogled in razumevanje, izkušnje nekoga, ki je bil na licu mesta. Ki je bil tam, kjer se v imenu pogoltnosti zahodnega sveta, našega udobja, izvajajo največji zločini in genocidi. Pogovor je trajal več kot dve uri. Informacije o Klemenovem delu, organizaciji pa si lahko preberete na strani

www.hope.si in www.tomokriznar.com

KDO NAM DAJE PRAVICO, DA SI V IMENU VIŠJIH INTERESOV IN PREDVSEM NAŠE POGOLTNOSTI PORUDNEM IN NAFTNEM BOGASTVU PRISVAJAMO, UNIČUJEMO NJIHOVE DOMOVE? ZAMISLITE SE !!!!

Pismo, ki je zaokrožilo v javnosti preko interneta dejansko odraža tisto stanje, ki smo ga ponazorili na naslovnici in se skozi to lahko samo vprašamo: “JE SLOVENIJA SPLOH ŠE DRŽAVA, KI SMO JO HOTELI IN O KAKRŠNI SMO SANJALI? JE SPLOH ŠE SOCIALNA DRŽAVA?”

“Obtožujem”

Pozdravljeni,

preprosto sem moral te svoje misli pri svojih sedeminpetdesetih letih zlit na papir. Rad imam to deželo – Slovenijo, rad imam to domovino, pokrajino – Slovenijo, ne maram pa te države v njenem institucionalnem ali oblastnem smislu. Tega me je sram, tega me je groza in strah. Sram me je!

... Moj oče je bil znani slovenski pisatelj, ljubil je to deželo, ljubil je svoje ljudi, ljubil je to, da smo nekoč na svoji zemlji. Tudi jaz imam rad to deželo. Kot novinar, terenski, sem imel možnost, da sem jo kot eden redkih Slovencev spoznal po dolgem in počez. In je res lepa, enkratna, neponovljiva. In vedno sem bil vesel in ponosen, da živim na tako lepi zemlji, v tako lepi deželi. A...

A za tak sistem se jaz nisem trudil, ne boril. Bil sem srečen, ko smo dobili svojo državo, ko smo prišli na svoje, kot se reče. Jaz to lahko rečem, ker so bili moji stari starši tlačani na zemlji madžarske grofice. Ki sploh ni bila slaba. Bil sem srečen, ko sem odraščal, od leta 1955 naprej, v neki državi, ki se ji je takrat reklo Jugoslavija, kjer je bilo na začetku težko, zelo težko. Meni in mami je v podstrešnem stanovanju voda zmrznila v umivalniku. A – vsak naslednji dan je bil težak, a vendarle boljši. Bil sem srečen, da sem lahko hodil v šolo, da sem lahko študiral, da sem lahko dobil službo, si ustvaril družino in v vsem tem užival. Za boljši jutri. Pa so bili boni za bencin, pa je bil sistem par – nepar za avtomobile, pa je bila inflacija.

Ampak, dragi moji, bila je tudi sociala, bili so počitniški domovi, bile so šole, bili so vrtci, bili so športni amaterski klubi, amaterska gledališča, bilo je življenje. Bila so potovanja po svetu, bil

je nakupovalni Trst, Celovec, Graz, pa še kaj. Vsak dan je bilo bolje. A potem je prišla osamosvojitve, samostojnost, z novimi junaki – vsi iz istega gnezda! In so nam prinesli nove resnice, novo državo. In sem upal vanjo, ponosen sem bil, da jo imam. Kako ponosno sem tista leta v Franciji, Belgiji, Italiji, pa še kje drugje potrpežljivo razlagal, od kod prihajam, da sem iz Slovenije, da to ni več Jugoslavija. Bil je en sam ponos.

Potem pa minejo leta... Potem pride privatizacija, pride tranzicija, pridejo pidi in sodi, pride Korzetov sklad za državna podjetja. In potem pridejo razni Bavčarji, Kordeži, Valanti, Duhovnikove, Volki, Šroti, da Hildice ne pozabim, in cela plejada z njimi zlizanih novih povzpeticov. In z njimi povezanih novih menedžerjev z mojim nekdanjim kolegom Samom Miličem Hribarjem na čelu. Kdo bi jih vse našteval. Škoda časa in prostora. In potem nam ukradejo državo. In naredijo dva sistema, enega za „elito“ in enega za navadne ljudi, za sodobne sužnje. Mar je treba naštevati primere... Mislim da ne. In potem jemljejo, kradejo.

In ko skorajda vse „privatizirajo“, si za ubogega človečka izmislijo še recesijo. Oduščanja, cesta, brez plač, ki so jih ljudje zaslužili, brez zavarovanja, ki so ga že plačali. Brez upanja in brez prihodnosti. In brez pravne države. Potem ga do konca oropajo. Do tega, da ljudje ne morejo več živeti, da se po kletih blokov vlačijo kot podgane, da si pozimi najdejo topel kotiček, da bi dočakali jutri. Brez služb, brez prihodnosti. Kje so Litostroji, Mure, Tami, Labodi, Lisce, Mipi, Jutranjke, kje je SCT, kje je Vegrad, kje je Prevent. In kje so ti ljudje. In kje je denar, ki je bil tam. Kdo ga je vzel, kdo ga je privatiziral. Kdo je pokradel NLB. Za zasluge so direktorji dobivali nagrade, saj se še spomnite imen. Upam da.

Pa še ni dovolj. Potem se vsi ti „mojstri“, ne bi rad uporabil hujšega izraza, potem se lotijo še generacije upokojencev. Tistih, ki so jim s svojim delom dali sploh možnost, da so svoje riti prinesli do šol in fakultet, da so postali to, kar so. No, prepričan sem, da tega njihovi starši niso želeli. In na to niso ponosni. Zdaj ropajo še njih. Sramota.

In kaj so dali mladim? Povejte mi, kaj in kakšna je vaša prihodnost. Če mi boste dali optimizem, bom srečen. Pa se bojim, da ne bo nikakršnega optimizma v vaših odgovorih, če bodo pošteni. Na žalost. Mi bomo na stara leta delali do smrti, kje pa boste vi dobili službo, kako si boste ustvarjali boljši jutri, lepšo prihodnost. Kako boste v življenje spravili vaše otroke, ki so nekaj najlepšega, kar se vam lahko zgodi. Povejte mi, kako!

O vsem tem tudi pišem, vsak teden, vsak dan o tem razmišljam. Pa ne pomaga. Treba je nekaj narediti. To, kar je pred nami, verjemite, ni dobro. Ne pelje nikamor. To je preprosto kraja v imenu – koga že?? – morda ljudstva. Dajte no, to je svinjarija.

Pa še vedno bom zapisal: imam najlepšo domovino, najlepšo deželo, rad imam Slovenijo. A čas je, da se nekateri, mnogi umaknejo. Dovolje je bilo. Dajte nam, da zadihamo.

Matjaž Kranjec

(moja hči samo razpošilja moj tekst, ker jaz sem iz časa navadne tehnike, saj razumete. Ampak znam pa razmišljati....)

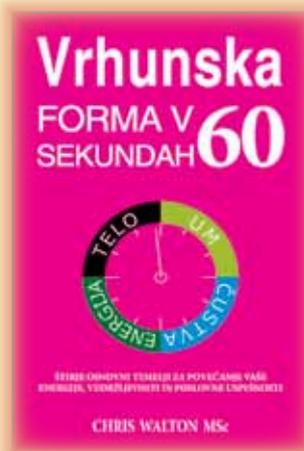
VIR: Internet. Pismo, ki je zaokrožilo po internetu. Novinar Krajnc piše o zgodbah ljudi, ki potrebujejo pomoč in jih lahko prebirate v vsaki številki Nedeljskega dnevnika, tako, da ste lahko prepričani, da točno ve, o čem piše.

KNJIGE Z DOŽIVLJENJSKO GARANCIJO

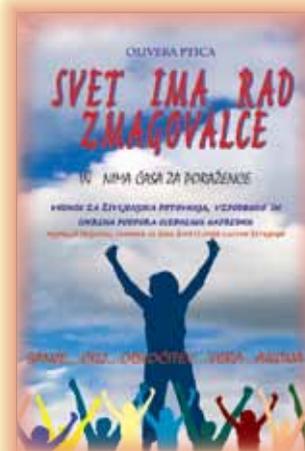
29,90 EUR

Format: 235 x 165 mm, 204 strani

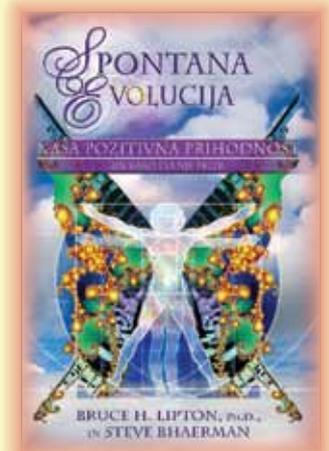
19,90 EUR

Format: 235 x 165 mm, 138 strani

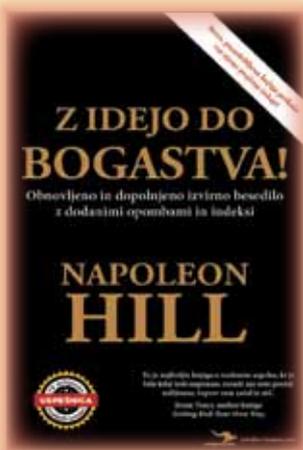
29,90 EUR

Format: 235 x 165 mm, 204 strani

35,90 EUR

Format: 235 x 165 mm, 360 strani

33,90 EUR

Format: 230 x 145 mm, 408 strani

ČE BI IMELI MOŽNOST ŠE IZBOLJŠATI SVOJE PODJETJE, OBRT, VPLIVATI NA PRODAJO, NA VAŠE LASTNO POČUTJE, ZDRAVJE, ODNOSE ...

BI SE ODLOČILI ZA MOŽNOST SPREMEMBE?

PREDSTAVLJENE KNJIGE so odlično novoletno darilo. Z njimi spremenite svoje življenje, povečate dobiček podjetja, sposobnosti vaših zaposlenih itd. **PODARITE JIH PRIJATELJEM, SODELAVCEM. IN TUDI NA TA NAČIN PRISPEVAJTE ZA POMOČ OTROKOM S POSEBNIMI POTREBAMI. IZDANE SO BILE Z NAMENOM PRINAŠATI BOLJŠE ŽIVLJENJE**

BRALCU IN S TEM TUDI TISTIM OTROKOM, KI POTREBUJEJO VAŠO POMOČ. KORIST JE TOREJ OBOJESTRANSKA.

VSE mine. Bonboniera se poje, šopek ovence, aparat se pokvari, a znanje, kot je rekel grški filozof, vedno nosimo s seboj, in nikoli ga ne moremo izgubiti.

Vrednost teh knjig ni v papirju, ampak v vsebini, ki je večna. Ne glede na to ali ste mladi ali stari, se ukvarjate s poslom, ali pa ste samo zaposleni pri nekom, kvaliteta vašega življenja in vse kar spada zraven se vam bo dvignila. Postali boste drug človek. **To vam garantiramo. Seveda, če to hočete.**

*Prebrali ste veliko knjig iz področja osebnega razvoja in mislite, da vse veste? Zmotili ste se... **PREBERITE TE!!!**... Praktične, jasne, žive, koristne za izkušene iskalce na poti osebnega razvoja in učinkoviti vodiči za tiste, ki na to pot šele gredo. Ene in druge lahko privedejo na želeno destinacijo!*

Knjige so napisane v obliki, v kateri so pisane zdajšnje knjige, iz tega in analognih področij v svetu. Toda za razliko od večine njih iz vsake strani teh knjig izvira moč in emotivnost avtorjev, demonstrirajoč njihovo nesporno kompetentnost in osebno izkušnjo, vezano na tisto, o čemer pišejo. Berejo se s svinčnikom v roki in z dvema prstoma na čelu, saj so predvsem mape in vodiči za življenjska potovanja vsakega, ki jih bo bral.

In hkrati kažipot in pozivi, da se gre po poteh lastnih vizij, ciljev in odločitev, z lastnimi močmi in hitrimi koraki pod budnim očesom pristojnega trenerja. Če želite ali morate ustvariti trajne in globoke spremembe na kateremkoli področju svojega življenja, uporabite te knjige. V vseh letih na področju osebnega razvoja je bilo veliko avtorjev, ki so obljubljali sveti gral trajnih pozitivnih sprememb, ki so večinoma temeljile na zastarelih tehnikah pozitivnega mišljenja in motivacije. Te knjige izstopajo med njimi in so edine, ki v resnici izpolnijo pričakovanja. Pravi človek bo cenil njihovo vsebino in vrednost, ki jo dajejo za osebni razvoj.

POGOJI ZA UVELJAVITEV GARANCIJE!

- Obstajati morajo dokazi, da ste knjige uporabljali. Zapiski ob vsebini, podčrtane misli itd. Knjige morajo biti rabljene.
- Ob knjigah morate predložiti "rešene domače naloge", ki so podane v knjigah.
- Predložiti morate dnevnik, ki ste ga pisali ob uveljavljanju sprememb in znanja v vaše življenje.
- Potrebno je, da opišete, kaj konkretno ste naredili, da bi dosegli tisto, kar želite, z uporabo znanj, tehnik in vaj v teh knjigah in kaj je manjkalo, zaradi česar niste uspeli.

Korenito vam bodo spremenile vaše življenje.

Lahko jih naročite tudi pri nas in tudi s tem pomagate otrokom. Pošljite nam sporočilo na naš e-naslov:

dobrodelnost@zavod-vid.si
ali telefon: 04 20 139 30

Še veliko dobrih knjig o samorazvoju pa najdete tudi na www.cangura.com